

یادداشت

یک مرد جدی

برنی سندرز

کاندیدای ریاست‌جمهوری آمریکا

● وقتی می‌گویند من آدمی بسیار جدی‌ام، این را تعریف از خود به حساب می‌آورم. همیشه سیاست را کوششی جدی تلقی کرده‌ام، چراکه سرنوشت ملل، ایده‌آل‌ها و انسان‌هایی را دربر می‌گیرد که نمی‌توانند مهره‌های درون بازی باشند. گمان می‌برم این درکم از سیاست، مرا در سیاست معاصر آمریکا به یک بیگانه تبدیل کرده اما اگر من در مسائل سیاسی جدی‌تر از آن کاندیدایی هستم که از یک مراسم جمع‌آوری اعانه به مراسمی دیگر می‌رود و از یک قلهٔ اسپانسرشده توسط برادران کوچ به انتخابات مقدماتی شلدون ادلسون می‌رود، باز می‌توانم بگویم جدی‌تر از مردم آمریکا نیستم. ملت آمریکا ستادی سیاسی می‌خواهند که دربارهٔ موضع کاندیدا دربارهٔبر مسائل باشد نه اینکه بشود محفل اعانه‌ها، نتایج یا تبلیغاتی منفی که فقط مناظرهای صادقانه را پامال می‌کند. انتخابات باید تحت‌تاثیر جنبش‌های مردمی و ائتلاف‌های غیرقابل‌انتظار باشد، نه تحت‌تاثیر اخلاقی و رفتار یک شخص یا دسته‌چک یک میلیارد. از زمانی که وارد سیاست شدم، به‌عنوان دانشجویی که در محوطه دانشگاه شیکاگو برای راه‌پیمایی حقوق مدنی شرکت کرده بودم، به‌عنوان صلح‌جویی در دوره جنگ ویتنام، به‌عنوان حامی اتحادیه‌های کارگری و تلاش‌های مردمی، چیزی که مرا بیشتر از هر مسئله‌ای سر این دیلماسی انتخاباتی ادیت کرده، تنگ‌نظری موجود در قضا بود. به‌نظر می‌رسید که رسانه‌ها و حزب‌های سیاسی رای‌دهندگان را تشویق می‌کردند تصمیم‌هایی که پیامدهای عظیمی دارد را براساس اینکه یک کاندیدا لیجنده ملیج‌تری داشته یا اینکه کاندیدای دیگری را در سخنرانی نابود کرده، بگیرند. نه اینکه براساس ایده یا فلسفه‌ای باشد، چه برسد به ایده‌آل‌گرایی. هرگز نخواست‌ام بخشی از این سیاست بی‌روح باشم و در سالیان سال برگزاری ستادهایی برای مسائل مختلف و مقام‌های دولتی، فکر می‌کنم در دوری از این چیزها موفق بوده‌ام. دیپلماسی، تلاش و کوشش در ارزش‌ها و بیش است و بیشتر از همه، در اعتماد ریشه دارد. شامل پیمانی است که یک کاندیدا با مردمی می‌دند که همان ارزش‌ها را دنبال می‌کنند و از آن بیش آینده‌شان حمایت کند. نمی‌گویند: «به من رای دهید و همه‌چیز را درست می‌کنم»، بلکه می‌گویند «اگر انتخاب شوم، فقط برای شما کار نمی‌کنم، بلکه پایه‌های شما کار می‌کنم». کار به معنای اجرakردن برنامه‌ای در سطح محلی یا حمایت از تصویب قوانینی در سطح فدرال است. اما چیزی که بیشتر از باقی مسائل اهمیت دارد، ارتباطی است که بین مردم و نماینده‌های برگزیده‌شان برقرار می‌شود؛ ارتباطی که می‌گوید کسی درون سیستم است که برای شهروندان خارج از سراسر قدرت می‌جنگد. وقتی شهروندان متوجه می‌شوند این نبرد دارد نتیجه‌ای دارد، انرژی می‌گیرند. خواسته‌های بیشتری ارائه می‌دهند. جنبش‌های قوی‌تری می‌سازند. تدبیری می‌اندیشند که هدفش بیشتر از بردن یک انتخابات است؛ دیپلماسی‌ای خلق می‌کنند که دنبال تغییردادن یک شهر، ایالت، ملت یا حتی جهان است. من وقتی که اکتیویست جوانی بیش نبودم، در حمایت از عدالت نژادی از این دیپلماسی کوشش حمایت کردم. به دیپلماسی انتخاباتی وارد شدم چون معتقد بودم جنبش اکتیویسم از طرف حقوق مدنی، حقوق زنان، حقوق کارگری و حفاظت محیطی و صلح باید در برگ‌های رأی‌مان و در راهروهای قدرت بازتاب پیدا کند. آهسته شروع کردم، باختم و درنهایت، با کمک دوستان و متحدان که وفاداری و تعهدشان برای من و موقعیت مشترکمان بسیار ارزشمند بود، پیشرفتی دگرگون‌کننده داشتیم که فقط وقتی جواب می‌دهد که اکتیویسم سیاسی به چیزی فرای انتخابات آینده تبدیل شود. دو دهه گذشته برای آمریکایی‌ها آسان نبوده. فاصله میان ثروتمند و فقیر فرای نقطه نابودی جامعه مدنی و اقتصاد سالم پیشرفت داشته است. سیاست‌مداران هر دو حزب به جای اینکه به موضوع فقر برسند، آن را کفیری کرده و میزان بسیار زیاد افراد محبوس‌شده در زندان‌ها را پذیرفته‌اند که چیزی وقیح و نژادپرستانه است؛ اثرات مخرب تغییرات آب‌وهوایی نادیده گرفته شده؛ ما این حس غلط اولویت‌بندی را که می‌گویند آمریکا همیشه برای جنگ پول لازم را فراهم می‌کند اما هیچ‌وقت پول لازم برای ساخت‌وساز یا تحصیلات یا برنامه‌های تغذیه وجود ندارد، را پذیرفته‌ایم. دموکراسی ما توسط حکم‌های دیوان‌عالی تقریباً از کار افتاده که همین مسئله راه را باز کرده تا میلیاردرها و شرکت‌ها انتخابات را بخرند و راه را برای آمدن و رای‌دادن مردم رنگین‌پوست و دانشجوها دشوار کنند. ایالات متحده دارد تا سر حد پلوتوکراسی به فساد کشیده می‌شود و تماماً به این دلیل که دموکراسی‌مان غرق در پول، تبلیغات منفی و سقوط روزنامه‌نگاری واقعی شده است. وقتی اعلام کردم در انتخابات ریاست‌جمهوری شرکت می‌کنم، فکتم انقلابی سیاسی نیاز است تا یک سوسیالیستِ دموکرات از ورمونت، پیروز نبرد ریاست‌جمهوری شود. بسیاری از کارشناس‌ها فکر می‌کردن این حرف تصدیق غیرممکن‌بودنش است. این چنین نبود. بیانیه‌ای بود از چیزی که نیاز است انجام شود تا صدمات وارده‌شده را رفع کنیم و کشورمان را از جرگه سالارها پس بگیریم.

ادامه در صفحه ۱۲

جهان

هم‌زمان با سفر باراک اوباما به آلمان هزاران معترض به خیابان‌ها آمدند

تجارت آزاد به قیمت نابودی دموکراسی

عکس Reuters

به گفته رئیس گروه کمپینی که سازماندهی راهپیمایی دو روز گذشته را برعهده داشته، این اعتراضات، نه در مخالفت با اوباما، بلکه در اعتراض به «مشارکت تجاری و سرمایه‌گذاری فرا آتلانتیک» بوده است: «این معامله عمیقاً غیرآمریکایی و ضداروپایی است؛ چراکه ارزش‌های مشترک ما را به خطر می‌اندازد». به خاطر ورود اوباما برخی هم از شعار معروف «بله، ما می‌توانیم» او در مبارزات انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۸ استفاده کرده و روی برنی بزرگ نوشته بودند: «بله، ما می‌توانیم TTIP را متوقف کنیم».

گروه‌های مختلف، از جمله اتحادیه‌های تجاری، محافظان محیط‌زیست و مصرف‌کنندگان در هانوفر در این اعتراضات حضور داشتند. روز جمعه هم اوباما که به انگلستان سفر کرده بود، در آنجا با دیوید کامرون نخست وزیر محافظه‌کار این کشور درباره لزوم حمایت از این معامله سخن گفت؛ هرچند مرکل

نگاه رسانه‌های آلمان و آلمانی‌ها به ایالات متحده را شاید بتوان مثال خوبی برای تفاوت نگاه رسانه‌های مسلط و عموم مردم دانست. نگاه اولی همراه با تحسین است و نگاه گروه دوم سراسر تحقیر. هم‌زمان با سفر باراک اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا به آلمان و درحالی‌که رسانه‌های نزدیک به دولت در آلمان با آب و تاب بسیار درباره معاهده‌های تجاری آلمان و آمریکا می‌نوشتند و با افتخار اوباما را رفیق برلین می‌خواندند، هزاران نفر از آلمانی‌ها در اعتراض به توافق‌نامه «مشارکت تجاری و سرمایه‌گذاری فرا آتلانتیک» (TTIP) به خیابان‌ها آمدند؛ همان معامله‌ای که به گفته مردم حامی منافع سرمایه‌داری جهانی و شرکت‌های بزرگ است و به قیمت نابودی دموکراسی محلی تمام می‌شود. اوباما در حالی روز یکشنبه با آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان دیدار کرد که حدود ۹۰ هزار نفر در خیابان‌ها تجمع کرده بودند و از دیگر سو نظرسنجی‌ها هم از کاهش حمایت از این توافق‌نامه در دو طرف آتلانتیک حکایت داشت.

روز پنجشنبه نتایج نظرسنجی «یو گاو» (YouGov) نشان داد که تنها ۱۷ درصد آلمانی‌ها موافق این معامله هستند؛ درحالی‌که دو سال پیش ۵۵ درصد آلمانی‌ها حامی این معامله بودند. نتایج نظرسنجی بنیاد «برتلسمان» (Bertelsmann Foundation) هم نشان می‌دهد که آلمانی‌ها و آمریکایی‌ها به این پیمان به دیده تردید می‌نگرند. یک سوم آلمانی‌ها مخالف این توافق‌اند و تنها ۱۵ درصد از آمریکایی‌ها از آن حمایت می‌کنند؛ درحالی‌که دو سال پیش میزان حمایت آنها بیش از ۵۰ درصد بود. ۴۶ درصد از پاسخ‌دهندگان آمریکایی و ۳۰ درصد از شرکت‌کنندگان آلمانی هم گفته‌اند که اطلاعات کافی برای پاسخ‌گویی در اختیار ندارند.

خاطره‌نویسی در زندان

ایهود المرت، نخست‌وزیر سابق اسرائیل، که به ۱۹ ماه حبس محکوم شده، اکثر وقش در داخل زندان را صرف نوشتن زندگی‌نامه‌اش به‌ویژه فعالیت‌های سیاسی‌اش در مذاکرات در پشت درهای بسته و ماهیت تصمیم‌هایی که در طول زندگی اتخاذ کرد، می‌کند. **(ایسنا)**

طرف‌های مذاکره‌کننده یمنی با اعزام ۲ ناظر موافقت کردند

صلح در افق یمن

سهروز از مذاکرات صلح یمن در کویت گذشت و باوجود اختلافات عمیق دو طرف، اکنون می‌توان توافق بر سر تعیین دو عضو ارشد برای پیگیری فعالیت‌های کمیته آتش‌بس و هماهنگی را تنها دستاورد محسوب کرد مذاکرات دانست. درست هم‌زمان با ادامه درگیری‌ها بین نیروهای هوادار دولت، «عبدربه منصور هادی»، رئیس‌جمهوری مستعفی یمن و اعضای القاعده در نزدیکی شهر زنجبار در جنوب یمن که به کشته‌شدن ده‌هائفر از اعضای القاعده در پی حمله هواپیماهای بدون سرنشین انجمنیه، سازمان ملل اعلام کرده طرف‌های یمنی حاضر در مذاکرات کویت توافق کرده‌اند تا ناظرانی را برای پیگیری روند آتش‌بس به مناطق تحت منازعه اعزام کنند.

«اسماعیل ولد شیخ احمد»، فرستاده سازمان ملل در امور یمن، ضمن اعلام این خبر اظهار کرده فضای مذاکرات صلح یمن بسیار سازنده و امیدبخش بوده، اما باید بدانیم دستیابی به راه‌حلی فراگیر زمانی طولانی می‌طلبد. فرستاده سازمان ملل ضمن اشاره به این نکته که تعیین دو ناظر برای هماهنگی و تقویت آتش‌بس جاری، از جمله آزادی بازداشت‌شدگان، تحول پولی سلاح و عقب‌نشینی از شهرها، به‌خصوص پایان دادن به محاصره تعز تاکید دارد.

نمایش ریاکاری سیاسی با سوژه پناه‌جویان

حتی دولت اردوغان نسبت به پناه‌جویان بازگردانده‌شده به ترکیه بدترین عملکرد را داشته و حتی در مواردی در برخورد با پناه‌جویانی که از سوریه قصد ورود به این کشور را داشته‌اند اقدام به تیراندازی به سوی آنان می‌کنند. در چنین فضایی با تصویر خاکستری، کاروان مرکل به همراه «احمد داوود اوغلو»، نخست‌وزیر ترکیه در زمان سکوت اروپا درخصوص نقض آزادی و سرکوب داخلی نهایت استفاده را می‌کند. روابط بین ترکیه و اتحادیه اروپایی در مقطع فعلی نه تنها در جهت نقض معاهدات میانگرتاری دوجانبه به زیان پناه‌جویان، آن چنان ریاکارانه بود که صدای بسیاری از نهادهای بین‌المللی و فعالان حقوق‌بشری در زمینه امدادرسانی به این پناه‌جویان را درآورد. چنان‌که هم‌زمان با این سازبوسازی‌های مشمژکننده، سازمان غفو بین‌الملل به صراحت اعلام کرد: «در حالی که ترکیه و اروپا در حال مذاکره بر سر مسئله روایید هستند، بخت آوارگان برای پناه‌گرفتن در اروپا کم شده و حقوق آنها در ترکیه به طور جدی نقض می‌شود». بعد از یک سال از تکیه موج جدید

نمایش ریاکاری سیاسی با سوژه پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان عمدتا سوری که از طریق خاک ترکیه و دریای اژه خود را به اروپا می‌رسانند، همانکون تمامی نهادهای مرتبط با حقوق‌بشر و امدادرسان به پناه‌جویان متفق‌القول بر این عقیده هستند که دولت آنکارا را این اهرم برای فشار بر اتحادیه اروپایی برای دستیابی به اهداف سیاست خارجی و کسب تضمین سکوت اروپا درخصوص نقض آزادی و سرکوب داخلی نهایت استفاده را می‌کند. روابط بین ترکیه و اتحادیه اروپایی در مقطع فعلی نه تنها در جهت نقض معاهدات بین‌المللی ساماندهی شده است که حتی خلاف بسیاری از منشورهای اروپایی در خصوص رعایت حقوق‌بشر و حق پناه‌جویی است که هر دو طرف به خاطر کسب منافع نامشروع و غیرمسئولانه به آن گردن نهاده‌اند. بدون تردید از طرف ترکیه این «انتخاب راه» نه یک اشتباه در محاسبه که بیش از هرچیز یک انتخاب کاملا آگاهانه و مبتنی بر اهداف غیردموکراتیک دولت اردوغان در عرصه سیاست داخلی و خارجی بوده است. تا امروز چنین روابط باج خواهانه برای پشای نوع‌مناهی متضمن

رویداد

برقراری آتش‌بس در قنیه‌طره سوریه

● مرکز آشتی ارتش روسیه در سوریه با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد: نیروهای دولت سوریه در استان قنیه‌طره با فرمانده یکی از گروه‌های شبه‌نظامی به توافق آتش‌بس دست یافته‌اند. به گزارش ایسنا به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، اشاره‌ای به نام این گروه مسلح نشده است. این در حالی است که براساس بیانییه مذکور، درگیری‌ها در استان لاذقیه و حلب سوریه همچنان ادامه دارد. در این بیانییه همچنین تروریست‌های جبهه النصره متهم به کلوله‌باران غیرنظامیان و نیروهای دولتی سوریه شدند.

برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری در اتریش

● انتخابات ریاست‌جمهوری اتریش در حالی آغاز شد که نتیجه انتخابات نامشخص و غیرقابل پیش‌بینی است اما یک مسئله کاملا روشن است و آن اینکه برای اولین بار از زمان جنگ جهانی دوم پیروز این نبرد سیاسی در اتریش، کاندیدای تحت حمایت یکی از دو حزب مهم این کشور نخواهد بود. به گزارش آسوشیتدپرس، نتایج آخرین نظرسنجی‌ها موافقت ۵۱ تا ۵۱درصدی مردم با نامزد تحت حمایت حزب «سوسیال‌دموکرات» و حزب «مردم» را نشان دادند. انتظار نمی‌رود هیچ‌یک از این کاندیدها بتوانند اکثریت آرا را در انتخابات امروز کسب کنند. در این صورت ۲۲ ماه می به عنوان زمان برگزاری دور دوم انتخابات اعلام خواهد شد. به نظر می‌رسد دو نامزد مستقل به دور دوم خواهند رفت.

ارائه فهرست سوم برای تشکیل کابینه عراق

● رسانه‌های عربستانی مدعی هستند نخست‌وزیر عراق قصد دارد فهرست سومی را برای کابینه جدید خود به پارلمان ارائه کند که البته برخی اسامی فهرست‌های قبلی در آن تکرار شده است. به گزارش ایسنا، روزنامه عربستانی عکاظ به نقل از یک منبع در پارلمان عراق نوشت: «حیدر العبادی»، نخست‌وزیر عراق، قصد دارد فهرست سومی از اسامی وزیران پیشنهادی‌اش را به پارلمان دهد. العبادی تاکنون دو فهرست برای تأیید به کابینه فرستاده که یکی از آنها کاملا تکنوکرات بود و از سوی نمایندگان رد شد و فهرست دوم نیز که در واقع توسط جریان‌های سیاسی بر العبادی تحمیل شده، هنوز به شکل رسمی مورد بررسی قرار نگرفته است.

انتخابات زودهنگام پارلمانی صربستان

● نخست‌وزیر صربستان از رای‌دهندگان خواست مهلت چهارساله دیگری به او دهند تا برنامه عضویت در اتحادیه اروپا را پیگیری کند، اما ممکن است مجبور به رقابت با یک اپوزیسیون ملی‌گرای افراطی بشود که خواستار روابط نزدیک‌تر با روسیه است. به گزارش رویترز، الکساندر ووچیک، نخست‌وزیر ۴۶ساله صربستان، تنها دو سال قبل از پیروزی قاطع حزب ترقی‌خواه محافظه‌کارش در انتخابات، خواستار برگزاری انتخابات پارلمانی زودهنگام شده است. ووچیک به‌تازگی در مصاحبه با خبرگزاری رویترز، گفت: می‌خواهیم روند خصوصی‌سازی را تکمیل کرده و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی را افزایش داده و از همه مهم‌تر روجیه کارآفرینی مردم را تحریک کنیم.

هشدار ترکیه به اتحادیه اروپا

● نخست‌وزیر ترکیه به «آنگلا مرکل»، صدراعظم آلمان و دیگر مقامات اتحادیه اروپا هشدار داد: اگر اتحادیه اروپا نتواند به وعده خود مبنی بر لغو ویزا عمل کند، در این صورت باید روند بازگرداندن پناه‌جویان از اروپا متوقف شود. به گزارش خبرگزاری فرانسه، «احمد داووداوغلو، گفت: مسئله لغو ویزا برای ترکیه حیاتی است. براساس این توافق، اگر آنکارا تعهدات خود را به جا آورد، در این صورت کمیسیون اروپا وعده داده است ماه آینده کشورهای اتحادیه اروپا مسئله لغو ویزا برای شهروندان ترکیه را تصویب کنند.

بازداشت روزنامه‌نگار ترک‌تبار هلندی در ترکیه

● «ابرو عمر»، روزنامه‌نگار هلندی، در خانه خود واقع در شهر ساحلی کوشی‌آداسی بازداشت شد. این موضوع را خود او شب یکشنبه از طریق تویتر خبر داده است. او همچنین پیامکی به بلترفم هلندی «یست‌آنالین» فرستاده و در آن اعلام کرده مأموران اردوغان، همراه خود می‌برند. وزارت خارجه هلند در لاهه این بازداشت را تأیید کرد و گفت با مقامات محلی ترکیه در تماس است.

درگیری بین نیروهای کرد و ترکمن‌ها در عراق

● درگیری بین نیروهای کرد و ترکمن در شهر طوزخورماتو عراق به کشته‌شدن دست‌کم هشت نفر منجر شده است. این درگیری‌ها در منطقه تقسیم‌شده بین دو اقلیت در این شهر اتفاق افتاده است. این درگیری‌ها باعث بسته‌شدن مسیر استراتژیک بغداد به شهر نفت‌خیز کرکوک شده است. هیات‌تعلیی بلندیابه از هر دو طرف برای پایان دادن به درگیری‌ها وارد این شهر شدند.

اشتباه نمی‌کنم

باراک اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا، گفت: برای آمریکا با بریتانیا اعزام نیروی زمینی به سوریه و ساقطکردن دولت «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری این کشور، یک اشتباه خواهد بود. او افزود: شکست داعش در ۹ ماه باقی‌مانده از دوران ریاست‌جمهوری او ممکن نیست. **(بی‌بی‌سی)**

هیلاری کلینتون، نامزد پیشتاز حزب دموکرات، در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا بار دیگر گفت اگر بتوانند در انتخابات پیروز شود، از بریتانیا فعالیت سیاسی‌اش در اتحادیه اروپا بماند. او نیز مانند رئیس‌جمهوری کنونی آمریکا، کاملا مخالف خروج بریتانیا است. **(کارندین)**

ایهود المرت، نخست‌وزیر سابق اسرائیل، که به ۱۹ ماه حبس محکوم شده، اکثر وقش در داخل زندان را صرف نوشتن زندگی‌نامه‌اش به‌ویژه فعالیت‌های سیاسی‌اش در مذاکرات در پشت درهای بسته و ماهیت تصمیم‌هایی که در طول زندگی اتخاذ کرد، می‌کند. **(ایسنا)**

کره‌شمالی از پرتاب موفقیت‌آمیز یک موشک از روی زیردریایی خبرداد

آخرین گام برای تحقق سودای هسته‌ای

منشأ تهدیدهایی جدی در قبال سئول و واشنگتن خواهد بود. کیم جونگ اون در شرایطی پس از اتمام موفقیت‌آمیز آزمایش موشکی، خواستار آن شده تا کارشناسان نظامی کشورش با ادامه تلاش‌های خود در زمینه توسعه تسلیحاتی، امکان حمله هسته‌ای به «امپریالیست‌های آمریکایی و دست‌نشانده‌های جنوبی آنان» را فراهم آورند که به نظر می‌رسد دستیابی کره‌شمالی به توان پرتاب موشک‌های مجهز به تسلیحات هسته‌ای از روی زیردریایی‌ها که خلاف نمونه‌های زمینی آن، امکان رصد و شناسایی به‌موقع تهدیدات را از بین می‌برد، می‌تواند آخرین گام آن کشور در مسیر تحقق سودای هسته‌ای خود باشد؛ گامی که البته به باور یکی از سخنگویان وزارت دفاع کره‌جنوبی، احتمالا طرف سه‌سال آینده برداشته خواهد شد.

به نتیجه جای تعجب نیست که سخنگوی وزارت خارجه کره‌جنوبی در گفت‌وگو با خبرنگاران، انجام آزمایش موشکی روز گذشته را فارغ از موفقیت‌آمیزبودن یا نبودن، نقض آشکار قطع‌نامه‌های متعدد شورای امنیت سازمان ملل دانسته و از جامعه جهانی خواسته است تا به وعده خود مبنی بر شدت‌بخشی به تحریم‌ها و درنظرگرفتن راهکارهای بدیل و سختگیرانه‌تر در قبال اقدامات تحریک‌آمیز پیونگ‌یانگ جامعه‌عمل پیوشانند.

سکوت و بی‌تفاوتی اتحادیه اروپایی در مورد سرکوب سیستماتیک نظام رسانه‌ای و کشتار سبومانه غیرنظامیان کرد در جنوب و شرق کشور بوده است که حتی برای کنترل پناه‌جویان از طرف مقابل بیش از شش‌میلیارد دلار اخاذی کرده و قول لغو روایید برای اتباع ترکیه در سفر به اروپا را هم گرفته است. برای اروپای ریاکار نیز این روابط دوجانبه متضمن مهار موج پناه‌جویان به مقصد اروپا بوده است تا آنها برای فشار بر اتحادیه اروپایی برای دستیابی به اهداف سیاست خارجی و کسب تضمین سکوت اروپا درخصوص نقض آزادی و سرکوب داخلی نهایت استفاده را می‌کند. روابط بین ترکیه و اتحادیه اروپایی در مقطع فعلی نه تنها در جهت نقض معاهدات بین‌المللی ساماندهی شده است که حتی خلاف بسیاری از منشورهای اروپایی در خصوص رعایت حقوق‌بشر و حق پناه‌جویی است که هر دو طرف به خاطر کسب منافع نامشروع و غیرمسئولانه به آن گردن نهاده‌اند. بدون تردید از طرف ترکیه این «انتخاب راه» نه یک اشتباه در محاسبه که بیش از هرچیز یک انتخاب کاملا آگاهانه و مبتنی بر اهداف غیردموکراتیک دولت اردوغان در عرصه سیاست داخلی و خارجی بوده است. تا امروز چنین روابط باج خواهانه برای پشای نوع‌مناهی متضمن